

THỨ SÁU ĐẦU THÁNG TUẦN 31 TN

Lc 16,1-8

¹ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng : “Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông. ² Ông mới gọi anh ta đến mà bảo : ‘Tôi nghe người ta nói gì về anh đó ? Công việc quản lý của anh, anh tính sổ đi, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa !’ ³ Người quản gia liền nghĩ bụng : ‘Mình sẽ làm gì đây ? Vì ông chủ đã cất chức quản gia của mình rồi. Cuộc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ ngươi. ⁴ Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ !’

⁵ “Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất : ‘Bác nợ chủ tôi bao nhiêu vậy ?’ ⁶ Người ấy đáp : ‘Một trăm thùng dầu ô-liu.’ Anh ta bảo : ‘Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi.’ ⁷ Rồi anh ta hỏi người khác : ‘Còn bác, bác nợ bao nhiêu vậy ?’ Người ấy đáp : ‘Một ngàn gạ lúa.’ Anh ta bảo : ‘Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi.’

⁸ “Và ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.”

SỐNG NHƯ CON CÁI SỰ SÁNG

“Con cái đời này, khi đối xử với đồng loại, thì khôn khéo hơn con cái sự sáng.” (Lc 16,8b)

Suy niệm: Chúng ta thường cảm thấy khó hiểu vì dường như Chúa Giê-su đưa người “quản lý bất lương” ra làm gương mẫu trong khi có bằng chứng rõ ràng ông ta đã thâm lạm của cải của chủ mình. Ngài đã từng phê phán những ai coi tiền của làm cùng đích cuộc đời và gọi họ là ngu xuẩn khi chỉ hưởng thụ của cải chóng qua đời này mà không lo tìm kiếm hạnh phúc vững bền là chính Thiên Chúa, vì không phải *“mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu”* (Lc 12,15). Thực ra Chúa đã cẩn thận gọi người quản lý đó là *“bất lương”* (c. 8); Ngài có khen chẳng là khen ông ta *“khôn khéo”* biết lo xa cho tương lai của mình. Qua đó Ngài dạy các môn đệ là *“con cái sự sáng”* phải biết khôn ngoan trong việc sử dụng tiền của đời này. Sự khôn ngoan của *“con cái sự sáng”* hệ tại ở chỗ biết phân định để sử dụng tiền của như phương tiện để đạt tới Thiên Chúa là cứu cánh cuộc đời, và từ bỏ chúng mỗi khi chúng làm phương hại mối liên hệ với Thiên Chúa và cản trở con đường đến với Ngài.

Mời Ban: Con người ngày nay thường dựa vào tiền bạc để tạo chỗ đứng cho mình trong xã hội. Còn bạn, bạn đã làm gì để *“tạo chỗ đứng”* cho mình trong Nước Trời? Bạn có biết cho đi, biết san sẻ những gì mình có cho người túng thiếu? Bạn đã làm gì để hướng tới giá trị của cuộc sống vĩnh hằng?

Sống Lời Chúa: Tiết giảm những chi tiêu không thiết yếu để sẵn sàng chia sẻ với người túng nghèo.

Cầu nguyện: Xin ban cho con sự khôn ngoan của con cái sự sáng để con dám đánh đổi những gì là chóng qua và chỉ chọn Chúa làm gia nghiệp đời mình.